

Sygn. akt *XVII AmE 250/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Maciej Kruszyński</i>

po rozpoznaniu 18 sierpnia 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania **H. N.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem **(...) S.A. w G., (...) S.A. w G.**

o ustalenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione

na skutek odwołania H. N. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 5 sierpnia 2020 roku, nr (...)(...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od H. N. na rzecz (...) S.A. w G. kwotę 737 zł (siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
3. zasądza od H. N. na rzecz (...) S.A. w G. kwotę 737 zł (siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Maciej Kruszyński

Sygn. akt *XVII AmE 250/20*

UZASADNIENIE

Decyzją z 5 sierpnia 2020 r., Nr (...)(...). (...) na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833 ze zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne po rozpatrzeniu wniosku Pani H. N. o rozstrzygnięcie, w trybie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, sporu dotyczącego wstrzymania w dniu 12 lutego 2020 r. dostaw energii elektrycznej przez (...) S.A. z siedzibą w G. na żądanie (...) S.A. z siedzibą w G. do gospodarstwa domowego w B. przy ul. (...) postanowił orzec, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w dniu 12 lutego 2020 r. było uzasadnione.

Strona powodowa zaskarżyła ww. decyzję w całości, zarzucając jej :

1. naruszenie art. 28 k.p.a. i art. 29 k.p.a. przez brak ustalenia, na podstawie przepisów prawa materialnego, jaki podmiot jest stroną w niniejszym postępowaniu, tj. który dokonał wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu wnioskodawczyni,
2. naruszenie art. 60 k.c. w związku z art. 65 § 2 k.c. i postanowień umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...), w szczególności paragrafów 19 i 21 tej umowy, przez brak wykładni oświadczeń woli Zakładu (...) S.A. i brak odzwierciedlenia wyniku tej wykładni w uzasadnieniu decyzji, co stanowi naruszenie art. 7 k.p.a. i art. 77 k.p.a. oraz art. 107 § 3 k.p.a.,
3. naruszenie art. 7 k.p.a. i art. 77 k.p.a. oraz art. 107 § 3 k.p.a. przez brak wyjaśnienia jaki stosunek prawny łączył wnioskodawczynię z Zakładem (...) S.A. przed dniem 27 września 1999 roku,
4. naruszenie art. 7 k.p.a. art. 75 § 1 k.p.a. i art. 77 k.p.a. oraz art. 107 § 3 k.p.a. przez nieustalenie, czy i w jakiej dacie doszło do zawarcia umowy nr (...) przez wnioskodawczynię z Zakładem (...) S.A.,
5. naruszenie art. 60 k.c. i art. 65 § 2 k.c. w związku z art. 5 ust. 2 ustawy Prawo energetyczne przez uznanie że do zawarcia umowy nr (...) doszło pomiędzy stronami per facta concludentia,
6. naruszenie art. 7 k.p.a. art. 75 § 1 k.p.a. i art. 77 k.p.a. oraz art. 107 § 3 k.p.a. przez pominięcie wyjaśnień wnioskodawczyni, iż poprzez opłacanie faktur za energię elektryczną po powrocie do Polski z USA jej zamiarem nie było zawarcie umowy nr (...), ale wykonywanie postanowień umowy zawartej z Zakładem (...) S.A. na podstawie ustawy z 6 kwietnia 1984 r.,
7. naruszenie art. 6b ust. 3 i art. 6c ustawy Prawo energetyczne oraz § 43 ust. 1 i 7 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektromagnetycznego (Dz. U. Nr 93, poz. 623) w związku z art. 7 k.p.a. art. 75 § 1 k.p.a. i art. 77 k.p.a. oraz art. 107 § 3 k.p.a. przez brak wszechstronnego rozważania materiału dowodowego sprawy, w tym zainicjowanego w 2019 r. przez wnioskodawczynię w sprzedawcy energii elektrycznej procesu reklamacyjnego.

Wobec powyższego, powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki i zasądzenie solidarnie od zainteresowanego i Prezesa URE na rzecz powódki kosztów postępowania zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania.

(...) S.A. (Zainteresowany 1) w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz Zainteresowanego 1 zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(...) S.A. (Zainteresowany 2) w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

P. H. N. zawarła w dniu 27 września 1999 r. z Zakładem (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) Umowę sprzedaży energii elektrycznej (...) na potrzeby gospodarstwa domowego położonego w B. przy ul. (...).

Dowód: Umowa sprzedaży energii elektrycznej z 27 września 1999 r., k. 97 akt adm.

Ze względu na przeprowadzoną migrację kont, w systemie (...) S.A. umowa ta została zarejestrowana pod numerem (...), po roku 2007 nadano jej numer (...). Odbiorca został zakwalifikowany do grupy taryfowej G11 (pierwotnie G1)

Dowód: Pismo (...) S.A. z dnia 30 kwietnia 2020 r., k. 126-126v akt adm.

W dniu 5 sierpnia 2019 r. (...) wystawiła Wnioskodawcy wezwanie do zapłaty numer (...) w związku z nieuregulowaniem płatności z tytułu sprzedaży energii elektrycznej wynikających z 27 faktur VAT na łączną sumę 2 497,21 zł. Wezwanie zostało nadane w dniu 7 sierpnia 2019 r., doręczono je Wnioskodawcy w dniu 21 sierpnia 2019 r.

Dowód: Wezwanie do zapłaty z dnia 5 sierpnia 2019 r., k. 146 akt adm.

W dniu 12 sierpnia 2019 r. (...) S.A. wydała decyzję, na wniosek Pani H. N., o rozłożeniu długu na raty, ustalono harmonogram spłaty w czterech ratach (od 13 września 2019 r. do 13 grudnia 2019 r.). W decyzji wskazano, że opóźnienie lub brak wpłaty raty spowoduje natychmiastową wymagalność zapłaty oraz wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, wypowiedzenie umowy sprzedaży i wystąpienie na drogę postępowania sądowego i egzekucyjnego.

Wnioskodawczyni nie wpłaciła pierwszej raty, wobec tego plan spłat został automatycznie przerwany.

Dowód: Decyzja nr (...) w sprawie wniosku o rozłożenie długu na raty, k. 150 akt adm.

Pismo (...) S.A. z dnia 27 maja 2020 r., k. 140 akt adm.

W dniu 8 października 2019 r. (...) wystawiła Wnioskodawcy wezwanie do zapłaty numer (...), w związku z nieuregulowaniem płatności wynikających z jedenastu faktur VAT na łączną sumę 2 107,38 zł. Wezwanie doręczono w dniu 15 października 2019 r.

Dowód: Wezwanie do zapłaty z dnia 8 października 2019 r., k. 51 akt adm.

Potwierdzenie doręczenia w placówce w dniu 15 października 2019 r., k. 53 akt adm.

W dniu 2 grudnia 2019 r. (...) S.A. przesłała do Wnioskodawcy oświadczenie o odstąpieniu od umowy kompleksowej, oświadczenie zostało odebrane w dniu 5 grudnia 2019 r.

Dowód: Oświadczenie o odstąpieniu od umowy kompleksowej, k. 187 akt adm.

Potwierdzenie doręczenia w placówce w dniu 5 grudnia 2019 r., k. 186 akt adm.

W dniu 10 stycznia 2020 r. zostało wystawione do (...) zlecenie na demontaż licznika. Wnioskodawczyni nie zezwoliła na wykonanie technicznego demontażu. Kolejne zlecenie zostało przez (...) S.A. zrealizowane w dniu 12 lutego 2020 r.

Dowód: Zlecenie OT nr (...), k. 112 akt adm.

Zlecenie OT nr (...), k. 111v akt adm.

W dniu 17 stycznia 2020 r. Wnioskodawczyni złożyła do (...) S.A. „pismo w sprawie odstąpienia od umowy”, wskazując na wątpliwości co do łączącej strony umowy oraz odniosła się do odpowiedzi przedsiębiorstwa energetycznego na reklamację złożoną w roku 2018.

Dowód: Pismo Wnioskodawcy z dnia 17 stycznia 2020 r., k. 15 akt adm.

W piśmie z dnia 30 stycznia 2020 r. Wnioskodawca wystąpiła o korektę faktur.

Dowód: Pismo Wnioskodawcy z dnia 30 stycznia 2020 r., k. 16 akt adm.

Odpowiedzi (...) S.A. zostały udzielone w dniu 27 stycznia 2020 r. i 3 lutego 2020 r.

Dowód: Pismo (...) S.A. z dnia 3 lutego 2020 r., k. 17 akt adm.

W dniu 14 lutego 2020 r. Wnioskodawca podpisała z (...) S.A. nową umowę dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego w B. przy ul. (...), dostawy zostały podjęte w dniu 21 lutego 2020 r.

Dowód: Umowa kompleksowa dla konsumentów z dnia 14 lutego 2020 r. Nr (...), k. 6 akt adm.

W dniu 13 lutego 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek Pani H. N. o rozpatrzenie sporu w zakresie wstrzymania dostaw energii elektrycznej w dniu 12 lutego 2020 r. Natomiast, w dniu 19 lutego 2020 r. do Prezesa URE wpłynęło pismo Wnioskodawcy o wydanie postanowienia w trybie art. 8 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne.

Dowód: Wniosek z 12 lutego 2020, k. 1 akt adm., Wniosek z 17 lutego 2020 r., k. 32 akt adm.

Decyzją zaskarżoną w niniejszym postępowaniu, Prezes URE stwierdził, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w dniu 12 lutego 2020 r. było uzasadnione.

Dowód: Decyzja Prezesa URE z 5 sierpnia 2020 r., k. 209 akt adm.

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, których prawdziwość, wiarygodność i moc dowodowa nie była podważana w postępowaniu sądowym, jak też na podstawie twierdzeń stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie strony powodowej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kwestię sporną w niniejszej sprawie stanowiło ustalenie, czy uzasadnione było wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w dniu 12 lutego 2020 r. do gospodarstwa domowego w B. przy ul. (...).

Przepis art. 6b ustawy – Prawo energetyczne (dalej jako: p.e.) reguluje warunki oraz zasady wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii.

Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. (art. 6b ust. 2).

Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. (ust. 3)

Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania. (ust. 5)

Wstrzymanie dostarczania energii lub paliw gazowych jest możliwe po spełnieniu przesłanek wskazanych w przepisie oraz po wyczerpaniu procedury określonej w art. 6b ust. 3 p.e. Przesłanki w nim wymienione muszą być spełnione łącznie, a więc nawet jeżeli odbiorca zalega przez okres minimum miesiąca z zapłatą należności na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, ale przedsiębiorstwo nie uprzedzi odbiorcy na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i nie wyznaczy mu dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty należności, wstrzymanie dostaw energii będzie bezzasadne. Niedochowanie warunków wskazanych w art. 6b ust. 3 p.e. skutkuje zatem uznaniem wstrzymania dostaw za nieuzasadnione. Samo istnienie zadłużenia nie jest wystarczające dla wstrzymania dostarczania paliw

gazowych lub energii. (A. Kościuk [w:] Prawo energetyczne. Komentarz do wybranych przepisów, LEX/el. 2021, art. 6(b).

Sąd stanął na stanowisku, że w niniejszej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki uprawniające Dystrybutora do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektu powódki. Po pierwsze – powódka zwlekała z zapłatą za świadczone usługi co najmniej 30 dni. Powódka pozostawała w zwłoce za pobraną energię elektryczną na łączną kwotę 2 107,38 zł na podstawie jedenastu kolejno wystawionych faktur:

- (...) z dnia 13 lutego 2017 r. termin płatności: 27 grudnia 2017 r.,
- (...) z dnia 20 lutego 2018 r. termin płatności: 6 marca 2018 r.,
- (...) z dnia 15 kwietnia 2018 r. termin płatności: 30 kwietnia 2018 r.,
- (...) z dnia 25 czerwca 2018 r. termin płatności: 11 lipca 2018 r.,
- (...) z dnia 22 sierpnia 2018 r. termin płatności: 5 września 2018 r.,
- (...) z dnia 18 października 2018 r. termin płatności: 2 listopada 2018 r.,
- (...) z dnia 18 grudnia 2018 r. termin płatności: 7 stycznia 2019 r.,
- (...) z dnia 26 lutego 2019 r. termin płatności: 12 marca 2019 r.,
- (...) z dnia 9 kwietnia 2019 r. termin płatności: 23 kwietnia 2019 r.,
- (...) z dnia 18 czerwca 2019 r. termin płatności: 2 lipca 2019 r.,
- (...) z dnia 22 sierpnia 2019 r. termin płatności: 5 września 2019 r.

Jeśli chodzi o drugą przesłankę, tj. uprzedzenie odbiorcy na piśmie o zamiarze wstrzymania energii elektrycznej, to należy wskazać, że takowe uprzedzenie miało formę wezwania do zapłaty z 8 października 2019 r. nadanego 10 października 2019 r. Określało wysokość zaległości, termin płatności, dodatkowy 14-dniowy termin płatności oraz konsekwencje wynikające z niezastosowania się do wezwania. Wezwanie zostało odebrane 15 października 2019 r., zatem 14-dniowy termin płatności upłynął bezskutecznie z dniem 29 października 2019 r.

Trzecią przesłankę stanowi wyznaczenie wnioskodawcy dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności, co, jak wyżej wskazano, zainteresowany uczynił.

W tym stanie rzeczy, Sąd podziela stanowisko Prezesa URE, zgodnie z którym wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do gospodarstwa domowego powódki, wobec spełnienia przesłanek wynikających z art. 6b p.e. było uzasadnione. Wobec tego zarzut naruszenia przez pozwanego art. 6b ust. 3 i art. 6c ustawy należało uznać za bezpodstawny.

Jak ustalono, sprzedaż energii elektrycznej odbywała się na podstawie umowy numer (...). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd nie ma wątpliwości, że powódka pobierała energię elektryczną, pozostając w zwłoce w zapłacie, bowiem na dzień 12 lutego 2020 r., zaległość w płatności stanowiła 2 107,38 zł.

Wbrew twierdzeniu powódki, brak jest podstaw do uznania, że nie posiadała ona wiedzy o umowie wiążącej ją z przedsiębiorstwem obrotu energią oraz o taryfie, według której powódka była rozliczana. Świadczy o tym choćby treść wniosku o rozstrzygnięcie sporu z 12 lutego 2020 r., w którym powódka wskazuje, że jest stroną umowy o dostarczanie energii elektrycznej z dostawcą energii (...) S.A. w G., jednakże nie wie, jaka umowa obowiązuje ją z dostawcą. W piśmie z 30 stycznia 2020 r. powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy, w którym wniosła o „dokonanie korekty wystawionych faktur”. O powyższym świadczy również treść uzasadnienia pisma z 17 lutego 2020 r. W tym stanie rzeczy, zarzuty sformułowane w pkt 2 i 5 odwołania należało uznać za chybione.

Należy również wyjaśnić, że przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie zasadności wstrzymania dostaw energii w dniu 12 lutego 2020 r., to oznacza, że nie można nim objąć kwestii oceny prawidłowości otrzymanego i kwestionowanego przez powódkę odstąpienia od umowy sprzedaży energii elektrycznej czy też złożonego 13 lutego 2020 r. oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli pod wpływem podstępstwa. Ponadto, brak jest informacji jakoby powódka wystąpiła do sądu powszechnego z powództwem żądającym ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego w trybie art. 189 k.p.c.

Warto również zauważyć, że odbiorca, mając świadomość posiadanego zadłużenia wniósł o rozłożenie długu na raty. W decyzji wskazano, że opóźnienie lub brak wpłaty raty spowoduje natychmiastową wymagalność zapłaty oraz wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, wypowiedzenie umowy sprzedaży i wystąpienie na drogę postępowania sądowego i egzekucyjnego. Powódka nie wpłaciła pierwszej raty, wobec tego plan spłat został automatycznie przerwany.

Wobec tego, w wyniku nieuregulowania faktur objętych wezwaniem do zapłaty datowanym na 8 października 2019 r., w dniu 12 lutego 2020 r. przedsiębiorstwo energetyczne dokonało wstrzymania energii do obiektu powódki.

Pozostałe zarzuty zawarte w odwołaniu, tj. pkt 1, 3, 4 oraz pkt 6 koncentrują się zasadniczo na naruszeniu przez pozwanego przepisów postępowania administracyjnego. W ocenie Sądu, zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Po pierwsze należy wskazać na utrwalone w judykaturze stanowisko, że tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05). Jednakże, nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym.

Po drugie zaś, nawet gdyby Sąd pominął powyższe stanowisko, należy wyjaśnić, że w niniejszej sprawie nie doszło do uchybień proceduralnych, które skutkować mogłyby uchyleniem lub zmianą zaskarżonej decyzji.

Źródłem praw i obowiązków stron w procesie dostarczania energii elektrycznej jest umowa sprzedaży energii elektrycznej lub umowa kompleksowa. Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, o którym mowa w art. 6b Pe jest sankcją za niedotrzymanie warunków tej umowy. Jest to sankcja bardzo dotkliwa, stawiającą przedsiębiorstwo energetyczne w uprzywilejowanej sytuacji w stosunku do odbiorcy, gdyż wyłącznie od jego decyzji zależy, czy skorzysta z możliwości wstrzymania dostaw energii. Z tego powodu przedsiębiorstwo energetyczne powinno korzystać ze swych uprawnień z zachowaniem zasad szczególnej staranności, w sposób powściągliwy, zgodny z zawartą umową i jedynie

w sytuacjach nie budzących wątpliwości co do zaistniałego stanu faktycznego (Wyrok SA w Warszawie z 3.07.2019 r., VII AGa 2153/18, LEX nr 2737889).

Zdaniem Sądu Prezes URE prawidłowo zbadał okoliczności niniejszej sprawy i dokonał ich słusznej oceny, którą Sąd w pełni podziela. Wobec powyższego Sąd uznał, że zarzuty sformułowane w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powódka jako przegrywająca sprawę jest zobowiązana do zwrotu pozwanemu - Prezesowi URE oraz zainteresowanemu 1 – (...) S.A. w G. i zainteresowanemu 2 – (...) S.A. w G. kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, wynikające z § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, a w przypadku zainteresowanych także opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (737 zł).

SSO Maciej Kruszyński